

Telefonní ďábel

Wabi Daněk

Já seděl jsem v hangáru s telefonním ďáblem
a pil jsem s ní na půlku džin
Řekla mi: "Jednou mi natrháš v lukách
náruč bílejších kopretin"

Já zalovil rukou v dřavejších kapsách
svejších notně odřenejších džín
Vytáh jsem půldolar, dal jsem ho na stůl
a povídám: "Hej, hod' si s ním"

Tak jsme tam seděli od láhve k láhvi
a já nevěděl co mám říct
Hledal jsem slůvka, aby to nebylo blbý
já nechtěl ji ztratit, nic víc

A když jsme pak stáli, tam nahoře na schodech
a tvář ji překryl můj stín
Já jako čaroděj, řek jsem jí:
"Podívej, tady máš pár kopretin"

Řek jsem jí: "Hej, podívej jak jsou bílý
jsou hezčí než záhon růží
Já nevím proč tak rád cítím
tvý prsty na můj kůži"

Telefonní ďábel ten nemá co ztratit
já toho mám víc než dost
Pouštím si Kryšpína a je mi smutno
a mám sám na sebe zlost

Až přijde léto a louky budou jiný
já budu stát v kopretinách
A pak se usměju, no, velký jsme byli
telefonní ďábel a já